

РЕЗЮМЕ

Горите на ТП ДГС „Струмяни“ са разположени на територията на община Струмяни, Благоевградска област.

Община Струмяни е разположена в Югозападна България, област Благоевград и обхваща землищата на 21 населени места: селата Микрево; Струмяни; Илинденци; Игралище; Цапарево; Раздол; Добри лаки; Драката; Гореме; Никудин; Каменица; Г.Крушица; Седелец; Палат; Махалата; Клепало; Кърпелево; Вракуповица; Колибите; Велюшец; Г.Рибница. Територията на община Струмяни е 362 кв.км, което е 5,72 % от територията на област Благоевград.

Релефът в по-голямата си част е планински /Пирин и Малешевска пл./ и заема около 80% от територията на общ.Струмяни. Останалите около 20% от земите са по долината на р.Струма и крайните склонове на двете планини. Тези земи имат висока степен на усвоеност и голямо значение за развитието на селското стопанство, което определя по голямата гъстота на населението и концентрация на икономическите функции на общината.

Западната част на селищната система е заета изцяло от Малешевска планина. Главното било на планината е почти успоредно на р.Струма, повишава се от юг на север и е с добре изразени речни тераси, като почти всички са били в миналото обработваеми земи. Към момента обаче те са пустеещи. Източната част на общината е заета изцяло от Пирин планина.

От 100 м. в най-ниските си участъци по долината на Струма, релефът придобива алпийски характер достигайки 2400 м.н.в. в северен Пирин (извън територията на обхват на горското стопанство – НП Пирин).

Общината има и важно геополитическо местоположение. Намира се на 140 км южно от столицата, на 50 км от областния център Благоевград и на 14 км от гр.Сандански. Разстоянието до границата с Гърция е 33 км, а до границата с Македония - 35 км.

На територията на община Струмяни могат да се ползват два вида транспорт: железопътен и автомобилен. През територията ѝ минава една от меридианните европейски магистрали Е-79-Калафат-Видин-София-Кулата-Солун-Атина, това е най-прекият път от северна и източна Европа за северна Африка. В проект е магистрала „Струма“ част от Еврокоридор №4, която ще преминава през територията ѝ. Оттук минава и ж.п.линията Видин(Лом)-София-Кулата-Солун-Атина. От гр.Берово (Македония) до държавната ни граница е построен път и необходимите сгради и съоръжения за ГКПП. Предстои от наша страна да се разшири пътя от с.Струмяни до с.Клепало и да се построи отсечката от Клепало до границата и необходимите сгради и съоръжения за ГКПП, което ще бъде предпоставка за развитието на общината като търговски, икономически и транспортен център. Международния път Струмяни – Берово е във фаза работен проект, има подписана междуправителствена спогодба.

Община Струмяни се отнася към групата на изостаналите селски райони и към групата с потенциал за развитие на трансгранично сътрудничество. Струмяни със своите релефни и почвено-климатични условия: насечен терен, почвена характеристика, категория на земята и климат е подходяща за отглеждане на силно топлолюбиви култури - тютюн, овощарство, ранни зеленчуци и др. Меката зима позволява презимуването на някои многогодишни видове, като: смокиня, нар, бадеми, маслини и др., а продължителния период без мраз е особено благоприятен

за отглеждане на всички зеленчукови култури познати в България. Климатичните условия и развитието на растениевъдството, наличието на големи по площ естествени ливади и пасища са предпоставка за развитие на животновъдството в района, като най-разпространено е отглеждането на овце, но отрасълът е също с тенденции към намаляване.

Основна част от обработваемата земя е разположена по поречието на р.Струма.

Регионът е известен с производството на вино, като лозовите масиви само в землището на село Илинденци възлизат на 3000 дка. Утвърдени като производители на вино с гарантирано наименование „Долината на Струма“ са също така и селата: Велювец, Горна Крушица, Каменица, Кърпелево, Микрево, Седелец, Цапарево, като за производството на бели вина се отглеждат сортовете: Мускат Отнонел, Ркацители, Шардоне, Димят, Совиньон, Мискет червен,

Юни блан, Тамянка, Мискет сандански и ендемитният за района сорт – Керацуда, за червени вина: Мелнишки рубин, Ранна мелнишка лоза, Мелнишки юбилеен, Мелник 82, Широка мелнишка, Мерло, Рубин и др.

Стопанската структура на община Струмјани се определя преимуществено от добивната и обработващата промишленост. Развитието на добивната промишленост се обуславя от наличието на находище на мраморни залежи, заемащи 85% от Пирин планина. На територията на общината се намира фирма за добив и обработка на мрамор - „Илинденци-мрамор“ ЕАД, както и множество цехове за обработка на мрамор, като „Бумар“ ООД, „Българо – Гръцки мрамор“ ООД и др., част от които са с утвърдени позиции в страната и в чужбина. Забележителните форми на релефа са множеството причудливи скални феномени: Черната скала, Тасевата скала, Медена скала, Мирова скала, Кутлева скала, Щавенска скала, Куклицата, скалният ансамбъл в местността Зандана и др. формиращи цял комплекс в и около с.Илинденци. Характерна особеност на Пиринската част е наличието на 18 пещери в района на с.Илинденци.

Територията на ТП ДГС „Струмјани“ е разположена в Южна България - Южна крайгранична област – подобласт Пирин. В по-голямата си част горите и горските площи са разположени върху източните склонове на Малешевска планина. Друга по-малка част заемат западните склонове на Пирин, както и по-северните склонове на Огражден и част от долината на р.Струма. Формата на горското стопанство е неправилна фигура удължена в посока югозапад – североизток – с дължина около 35 км. Най-голяма е ширината в югозападната част около 20км, а най-тясна в североизточната част – около 3 км.

Общата площ на ТП ДГС „Струмјани“ е 23471.4 ха(държавни, частни и общински), от които 20574.9 ха залесена и 2896.5 ха незалесена площ.

Дейността се осъществява в две направления:

- Охрана и възпроизводство на горски ресурси
- Екологосъобразно ползване на дървесните ресурси.

Основните очаквания на обществото към горския сектор, в частност ТП ДГС „Струмјани“:

- Устойчиво управление на наличния ресурс;
- Задоволяване на нуждите на местното население от дърва битови нужди;
- Справяне с проблема с незаконните сечи;
- Ограничаване на ерозионните процеси;
- Осигуряване на суровина за местните дървопреработвателни предприятия; и
- По-тясно интегриране на целите свързани с управление на горите с другите приоритетни сектори на местната икономика, най-вече туризма.

ТП ДГС „Струмјани“ носи наименованието си от с.Струмјани, където е и

седалището на неговото административно управление.

Територията на горското стопанство попада в Югозападна България, Благоевградска област, община Струмьяни.

На север горското стопанство граничи с ДГС „Кресна“, на североизток с Национален парк „Пирин“, на югоизток и юг с ДГС „Сандански“ и ДГС „Първомай“ и на запад с Република Македония.

Горския фонд на ДГС „Струмьяни“ попада изцяло върху територията на община Струмьяни, включваща землищата на селата: Велювец, Вракуповица, Гореме, Горна Крушица, Горна Рибница, Добри Лаки, Драката, Игралище, Илинденци, Каменица, Клепало, Колибите, Кърпелево, Махалата, Микрево, Никудин, Палат, Раздол, Седелец и Цапарево.

Растителност

Според класификационната схема на типовете горски месторастения, територията на ДГС „Струмьяни“ попада в Южната крайгранична област, подобласт – Пирин. Във вертикално отношение горските масиви са разположени в два пояса и пет подпояса, а именно:

- Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори Ю-I (0-800м н.в.)

- Подпояс на крайречните и лонгозните гори Ю-I-1 (0-800м н.в.)

Естествената растителност в този подпояс е представена предимно от чисти и по-рядко от смесени насаждения от върба, бяла топола и източен чинар. Тези насаждения са в добро санитарно състояние.

- Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори Ю-I-2а,2 (0-600м н.в.)

Естествената растителност тук е представена предимно от смесени и по-рядко от чисти семенни и издънкови насаждения от благун, зимен дъб, космат дъб и келяв габър. В състава им, с по-малко участие, са включени и източен чинар, черна елша, пърнар (който се среща само в тази част на България) и др. Производителността на насажденията е ниска – предимно от V и по-рядко от IV бонитет. Причината за това е масовото клоносечно стопанисване на дъбовете. Културите, създадени в този подпояс, са предимно от черен бор, кедр – ливански и атласки, корков дъб, бадем, кестен, зелена дугласка, кипарис и др., като на много места са смесени с естествената за района растителност.

- Подпояс на хълмисто – предпланинските смесени широколистни гори Ю-I-3 (600-800 м н.в.)

Основните дървесни видове, които дават облика на подпояса са дъбовете, като от тях най-често се срещат зимния дъб, следван от благуна и косматия дъб. В по-високите части на подпояса се появява и букът, а в Пирин и черният бор. Те образуват чисти и смесени, предимно семенни и по-рядко издънкови насаждения. В състава им участват с по 2-3 десети или единично пърнара, мъждряна, габъра, сребролистната липа, черната елша, източния чинар и други. Келявият габър на бедни и ерозиранни месторастения се явява, като основен дървесен вид. И тук дъбовете са стопанисвани клоносечно, както в предния подпояс. Културите създадени в този подпояс, са предимно от бял и черен бор, на места смесени с естествена растителност. Създадени са и чисти и смесени култури от зелена дугласка, лиственица, кедр, веймутов бор и други. В иглолистните култури като спътници са внасяни брезата и сребролистната липа. Културите, от широколистни дървесни видове, са предимно от кестен, акация, червен дъб и други.

- Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни Ю-II (800-2200 м н.в.)

- Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела Ю-II-1 (800-1500 м н.в.)

Естествената растителност в този подпояс е представена от чисти и смесени семенни и рядко издънкови насаждения от бук, благун, зимен дъб и космат дъб, с участие в състава единично или с по 1-2 десети на други дървесни видове като габър, черна елша и трепетлика - която на места образува, и чисти насаждения и други. В Малешевската планина естествено се среща белият бор, а в Пирин черният бор,

които образуват предимно чисти и по-рядко смесени насаждения с естествено срещащите се широколистни дървесни видове. Възобновяването при тях до голяма степен е затруднено от големите пълноти на насажденията, но където има подходящи условия естествения подраст е от 30 до 50 % и достатъчно укрепнал. Както и в предходния пояс, дъбовете в по-голямата си част са стопанисвани клоносечно. На по-бедни месторастения са се настанили както чисти така и смесени предимно издънкови насаждения от келяв габър. Основните дървесни видове, от които са създадени културите в този подпояс, са белият и черният бор, а на места смесени с бреза или издънки от широколистните дървесни видове. Повечето борови култури са създадени на типични букови месторастения. На много места, поради по-тежкия механичен състав на почвите и наличието на корояди, тези култури съхнат или страдат от снеговали и снеголоми. В бъдеще ще се даде превес на бука. Създадени са и култури от лиственица, зелена дугласка, кедри, смърч, бяла мура и ела от иглолистните видове и от кестен, бреза, слива и акация от широколистните.

- Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч – Ю-II-2 (1500 – 1900м н.в.)

Този пояс обхваща само най-високите части на стопанството, намиращи се в Пирин. Чистите и смесени насаждения от бял и черен бор дават неговия облик. В тези насаждения единично или с по една, две десети участват бялата мура и бука. Културите са предимно от бял и черен бор.

В състава на разглежданите растителни формации участват и следните храстови и тревни видове: глог, шипка, драка, трънка, леска, дървовидна хвойна, хвойна, дрян, бърз, къпина, малина, мащерка, подъбиче, виола, миши уши, острици, млечка, лазаркиня, папрати, великденче, зъбарка, светлика, власатка, детелина, иглика, очибилец, ягода, коприва, здравец, лудо биле, жълт и червен кантарион, мента, подбел и други.

Дата: 25.02.2020 г.

Изготвил:

/подпис/

г-жа П. Нацева - зам. директор

/Име, длъжност/